

Z BÁBOVÝCH SPISŮ

Já jsem ten Prvotní bod, ... z něhož všechny stvořené věci vytvořeny byly ... Jsem Tváří Boha, jejíž nádhera nikdy nemůže zastřená býti, světlo Boha, jehož zář nemůže nikdy uhasnouti... Jsem jedním z podpěrných pilířů Prvotního slova Božího. Kdokoliv Mě rozpoznal, poznal vše, co pravdivé a správné jest, a dosáhl všeho, co dobré a patřičné jest ... Látka, ze které Mne Bůh vytvořil, není prachem, ze kterého byli vytvořeni ostatní. Udělil Mi to, co světaznalí nikdy nepochopí a věrní nikdy neobjev.

• • •

Já jsem, Já jsem, Já jsem Přislíbený!

Já jsem Ten, Jehož jméno jste po tisíc let vzývali, při Jehož zmínce jste vstávali, Jehož příchodu svědky toužili jste býti a pro hodinu Jehož Zjevení k Bohu jste se modlili, aby ji urychlil. Vpravdě, pravím, přikazuje se národům Východu i Západu Mé slovo poslouchati a věrnost Mé osobě přísahati.

• • •

Kdyby to bylo Naším přáním, ... jest v Naší moci prostřednictvím jediného písmena Našeho Zjevení donutiti svět i vše, co v něm jest, aby pravdu Naší Věci rozpoznal za méně než okamžik.

• • •

S každým jedním Prorokem, kterého jsme seslali v minulosti, jsme ustavili samostatnou Smlouvu týkající se „Vzpomínky Boha“ a Jeho Dne. V říši slávy a skrze sílu pravdy jest „Vzpomínka Boha“ a Jeho Den zjeven před zraky andělů kroužících kolem Jeho sídla milosrdenství.

• • •

Dobře jest tomu, ... kdo upře svůj zrak na Bahá'u'lláhův řád a vzdá díky svému Pánu! Protože On bude zajisté projeven. Bůh to vskutku neodvolatelně nařídil v Bayánu.

Bayán celou slávu svou odvozuje od Toho, Koho Bůh projeví*. Všechna požehnání necht' připadnou tomu, kdo v Něho věří, a běda tomu, kdo Jeho pravdu odmítá.

[* *Ten, Koho Bůh projeví* je titul, kterým Báb odkazuje na Bahá'u'lláha]

• • •

Jest zřejmé a jasné, ... že cílem všech předchozích Zřízení vydlážditi cestu pro příchod Muhammada, Apoštola Božího, bylo. A tato, spolu s islámským zřízením, za svůj cíl Zjevení veřejně oznámené Qá'imem zas měla. Účelem tohoto zjevení stejně jako těch, jež mu předcházela, příchod Víry Toho, Koho Bůh projeví, podobným způsobem oznámiti bylo. A tato Víra – Víra Toho, Koho Bůh projeví – spolu se všemi předchozími zjeveními má následně za cíl Projev, Jenž po ní následovati má. A toto zjevení, o nic méně než všechna předchozí zjevení, cestu pro zjevení, jež poté následovati má, připraví. Proces východu a západu Slunce pravdy tak do nekonečna pokračovati bude – proces, který začátku nemá a konce míti nebude.

• • •

Jest lepší jednu duši vésti než vlastniti vše, co na zemi jest, neboť dokud jest tato vedená duše ve stínu Stromu božské jednoty, tak se bude jí i tomu, kdo ji vede, něžné milosti Boží dostávati, kdežto vlastnictví pozemských věcí v době smrti pomine. Stezka k vedení jest stezkou lásky a soucitu, nikoli síly a nátlaku. Takto Bůh postupoval v minulosti a takto bude postupovat i v budoucnosti! On přiměje toho, koho se Mu zlíbí, vstoupiti do stínu Své milosti. On jest vpravdě Nejvyšším ochráncem, nadevše Štědrým.

Pro žádnou duši úžasnějšího ráje není, nežli býti vystavena Projevu Božímu v Jeho Dni, slyšeti Jeho verše a uvěřiti jim, dosáhnouti Jeho přítomnosti, kterážto není ničím jiným než přítomností Boha, plaviti se po moři nebeského království Jeho libosti a pojísti vybraného ovoce z ráje Jeho božské Jednoti.

Ze všech poct, které jsem složil Tomu, Jenž přijde po Mně, jest tato největší, Mé písemné doznání, že žádná Moje slova Ho přiměřeně popsatí nemohou a žádný odkaz na Něj v Mé Knize, Bayánu, Jeho Věc plně nedoceňuje.

...

Boha uctívej tak, aby, pokud uctívání tvé tě k ohni zavede, to nikterak zbožňování tvé nezměnilo, a podobně i pokud odměnou tvou ráj bude. Takovéto a pouze takovéto by mělo uctívání býti, jež přísluší jednomu Pravému Bohu. Pokud bys Ho ze strachu uctíval, bylo by to na posvátném Dvoře Jeho přítomnosti nevhodné a za skutek, jenž Jednosti Jeho bytí jsi zasvětil, by to pokládáno býti nemohlo. Anebo pokud by zrak tvůj na ráji spočíval a tys Jej uctíval, a přitom se podobnou nadějí kojil, učinil bys ze stvoření Božího společníka Jeho, nehledíc na skutečnosti, že po ráji lidé touží.

Oheň i ráj se před Bohem sklánějí a koří. Co jest Jeho podstaty hodno, jest uctívati Ho pro Něj Samého, beze strachu z ohně či bez naděje na ráj.

Ačkoliv, když pravé uctívání proneseno jest, věřící před ohněm zachráněn jest a do ráje zalíbení Božího vstoupí, leč motivem skutku jeho by toto býti nemělo. Přízeň a milost Boží nicméně v souladu s nezbytnostmi moudrosti Jeho nevyzpytatelné proudí.

Nejpříjatelnější modlitbou jest modlitba pronesena s nejvyšší duchovností a zářící radostí; její prodlužování Bohu milé nikdy nebylo a není. Čím více odpoutaná a čistší modlitba, tím přijatelnější v přítomnosti Boží jest.

...

Nedbejte svých slabostí a chyb, upřete svůj zrak na nepřemožitelnou moc Pána, svého Boha, Všemohoucího. Nezpůsobil snad v minulých dnech, že Abraham, navzdory Svě zdánlivé bezmocnosti, zvítězil nad Nimrodovými vojsky? Neumožnil snad Mojžíši, jehož jediným společníkem byla Jeho hůl, přemoci faraóna a jeho voje? Neustanovil snad nadvládu Ježíše, chudého a ubohého, jakým byl v očích lidí, nad spojenými silami židovského lidu? Nepodrobil snad barbarské a bojovné kmeny Arábie svaté a přeměňující kázni Muhammada, Svého Proroka? Povstaňte v Jeho jménu, plně v Něho vložte svoji důvěru a buďte ujištěni o konečném vítězství.

. . .

Jeden ke druhému láskyplně pozorní buďte, a tím záležitosti své vylepšujte. Naleznete-li mezi sebou někoho, koho žal sužuje, zármutek jeho zažeňte způsobem jakýmkoli, jenž v moci vaší jest, a pokud byste někoho našli, koho chudoba drtí, obohatte ho, jak jen toho schopni jste. Pokud mezi sebou někoho najdete, kdo poníženy jest, povyšte ho, jak jenom můžete, a pokud někoho naleznete, kdo do nevědomosti zahalen jest, vzdělávejte ho, jak jen vám to schopnosti vaše dovolí. Najdete-li mezi sebou někoho, kdo svobodný jest, podle schopností svých nejlepších mu pomozte se oženiti, v souladu s božským zákonem, a naleznete-li někoho, kdo v tísní jest, klidu mu dodejte prostředkem jakýmkoli, jež v moci vaší jest.... Na druhé pohlížejte očima stejnýma, jimiž na sebe samé pohlížíte.... Jestliže mezi sebou někoho, kdo hladoví, naleznete, vpravdě mu pošlete, jak jen to v moci vaší jest, jídlo způsobem takovým, že srdce jeho zarmouceno nebude, a pokud někoho, kdo šatu postrádá, najdete, šatem ho opatřete tím nejdůstojnějším způsobem, jak jen toho mocni jste. Pročež na sebe a majetky své nehleďte, ale spíše na Boha, Jenž stvořil vás a z království Svého obdařil vás tím, co údělem vašim jest, patřete.